

**Stanovisko 07/2025 k návrhu prováděcího rozhodnutí Evropské
komise podle nařízení (EU) 2016/679 o odpovídající úrovni
ochrany osobních údajů poskytované Evropskou patentovou
organizací**

Přijato dne 5. května 2025

Shrnutí

Dne 4. března 2025 zahájila Evropská komise proces směřující k přijetí návrhu prováděcího rozhodnutí (dále jen „návrh rozhodnutí“) o odpovídající úrovni ochrany osobních údajů poskytované Evropskou patentovou organizací¹.

Dne 5. března 2025 požádala Evropská komise o stanovisko Evropský sbor pro ochranu osobních údajů (EDPB). EDPB posoudil odpovídající úroveň ochrany poskytovanou Evropskou patentovou organizací na základě přezkoumání samotného návrhu rozhodnutí a na základě analýzy dokumentace zpřístupněné Evropskou komisí.

EDPB se zaměřil na posouzení právního rámce a pravidel ochrany údajů platných pro Evropskou patentovou organizaci a na právní ochranu, která je k dispozici fyzickým osobám v Evropském hospodářském prostoru (EHP), včetně přístupu orgánů veřejné moci k osobním údajům předávaným z EHP Evropské patentové organizaci.

EDPB rovněž posoudil, zda jsou zavedeny záruky stanovené v právním rámci Evropské patentové organizace a zda jsou účinné, a při tomto posuzování se zaměřil zejména na dohled a prosazování předpisů, přičemž zohlednil specifika mezinárodních organizací.

EDPB při tom jako svůj hlavní referenční nástroj použil referenční rámec pro odpovídající ochranu, který přijala pracovní skupina zřízená podle článku 29², .

EDPB bere s uspokojením na vědomí, že rámec ochrany údajů Evropské patentové organizace vykazuje řadu podobností s příslušným rámcem Evropské unie, včetně práv a zásad v oblasti ochrany údajů.

Dospěl rovněž k závěru, že některé aspekty by měly být dále vyjasněny a pečlivě sledovány Evropskou komisí.

EDPB zejména vyzývá Komisi, aby objasnila, že v rámci struktury řízení ochrany údajů zavedené Evropskou patentovou organizací je i nadále subjektem, který je v konečném důsledku odpovědným za porušení pravidel ochrany údajů, správce (tj. Evropský patentový úřad).

Pokud jde o další předávání údajů, EDPB připomíná, že v souvislosti s tzv. přenosem osobních údajů orgánům veřejné moci ve smluvních státech Evropské patentové organizace není výslovně uveden požadavek na to, aby nebyla narušena úroveň ochrany. EDPB žádá Komisi, aby tento bod vyjasnila a vysvětlila, jaké záruky se použijí při přenosu osobních údajů ve specifickém kontextu řízení o udělení patentu.

Vzhledem k úzkému propojení mezi pověřencem pro ochranu osobních údajů a rady pro ochranu údajů, jakož i k významu vyšetřovacích, kontrolních a nápravných pravomocí doporučuje EDPB Komisi, aby dále vyjasnila jejich vzájemné vztahy, zejména pokud jde o výkon vyšetřovacích, kontrolních a nápravných pravomocí, a aby vysvětlila úlohu pověřence pro ochranu osobních údajů při vyřizování žádostí subjektů údajů a jeho případnou úlohu v postupu pro vyřizování stížností prováděnému radou pro ochranu údajů. EDPB dále konstatuje, že (odůvodněná) stanoviska rady pro ochranu údajů vydaná v souvislosti s postupem pro vyřizování stížností zůstávají nezávazná, a vyzývá Komisi, aby ověřila a zajistila, že pravomoci rady pro ochranu údajů jsou v této souvislosti závazné, a aby posoudila, zda by za tímto účelem mohly být stanoveny další záruky.

¹ Tisková zpráva https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sv/ip_25_613.

² Pracovní skupina zřízená podle článku 29, WP 254 rev.01, přijato dne 28. listopadu 2017; poslední znění přijaté dne 6. února 2018, schváleno EDPB.

EDPB rovněž analyzoval právní rámec Evropské patentové organizace, pokud jde o přístup orgánů veřejné moci k osobním údajům předávaným z Unie Evropské patentové organizaci a jejich použití těmito orgány. V tomto ohledu EDPB zdůrazňuje, že posuzování přístupu vládních institucí se v tomto případě liší od odpovídajícího posouzení úrovně ochrany poskytované třetí zemí. Vzhledem ke specifickým rozhodnutím o odpovídající ochraně osobních údajů přijatým mezinárodními organizacemi je nutný přezkum pravidel, která určují, jak tato organizace zpracovává žádosti vládních institucí o přístup k údajům.

Pokud jde o smluvní státy, imunity Evropské patentové organizace doplňuje povinnost spolupráce. Za tímto účelem se může Evropská patentová organizace vzdát své soudní a exekuční imunity s cílem vyhovět žádostem vládních institucí o přístup k údajům. EDPB vyzývá Komisi, aby dále vyjasnila, zejména s ohledem na žádosti o přístup k údajům pro účely prosazování právních předpisů a národní bezpečnosti, jak povinnost spolupráce souvisí s koncepcí imunity. V této souvislosti EDPB vyzývá Komisi, aby rovněž objasnila pravomoc prezidenta a rozsah jeho volného uvážení při rozhodování o žádosti o spolupráci.

Pokud se Evropská patentová organizace rozhodne vyhovět žádosti smluvního státu o přístup k údajům, použijí se požadavky na přenos údajů. Tato pravidla se vztahují na všechny smluvní státy bez ohledu na to, zda je smluvní stát členským státem EHP, nebo zda je z hlediska práva EU v oblasti ochrany údajů považován za třetí zemi. EDPB zdůrazňuje, že je třeba dostatečně zohlednit požadavky kapitoly V obecného nařízení o ochraně osobních údajů v rozsahu nezbytném pro určení zásadní rovnocennosti, a vyzývá Komisi, aby objasnila, jaké záruky se v takových případech použijí.

Obsah

1.	ÚVOD.....	5
1.1	Struktura a rámec ochrany údajů Evropské patentové organizace	5
1.2	Specifika mezinárodních organizací	6
1.3	Výsady a imunity Evropské patentové organizace	7
1.4	Řízení ochrany údajů Evropské patentové organizace	7
2.	OBECNÉ ASPEKTY OCHRANY ÚDAJŮ	8
2.1	Zásady ohledně obsahu.....	8
2.1.1	Pojmy.....	8
2.1.2	Zásady ochrany údajů	8
2.2	Individuální práva	9
2.3	Omezení dalšího předávání.....	10
2.3.1	Přenos osobních údajů	10
2.4	Procesní a donucovací mechanismy	12
2.4.1	Pověřenec pro ochranu osobních údajů a rada pro ochranu údajů	12
2.4.2	Vyšetřovací a nápravné pravomoci	13
2.4.3	Postup pro vyřizování stížností před radou pro ochranu údajů	15
2.4.4	Nápravné mechanismy a rozhodčí řízení	16
3.	PŘÍSTUP ORGÁNŮ VEŘEJNÉ MOCI K OSOBNÍM ÚDAJŮM PŘEDÁVANÝM Z UNIE EVROPSKÉ PATENTOVÉ ORGANIZACE A POUŽITÍ TĚCHTO ÚDAJŮ TĚMITO ORGÁNY	17
3.1	Zpracování žádostí vládních institucí o přístup k osobním údajům v držení Evropské patentové organizace.....	17
3.2	Omezení práv subjektů údajů	19
4.	PROVÁDĚNÍ A MONITOROVÁNÍ NÁVRHU ROZHODNUTÍ	19

Evropský sbor pro ochranu osobních údajů,

s ohledem na čl. 70 odst. 1 písm. s) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „obecné nařízení o ochraně osobních údajů“),

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru (EHP), a zejména na přílohu XI a protokol 37 této dohody ve znění rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. 154/2018 ze dne 6. července 2018³,

s ohledem na články 12 a 22 svého jednacího řádu,

PŘIJAL TOTO STANOVISKO:

1. ÚVOD

1. Kapitola V obecného nařízení o ochraně osobních údajů stanoví podmínky pro předávání osobních údajů do třetí země nebo mezinárodní organizaci. Předávání osobních údajů může probíhat na základě rozhodnutí Evropské komise o odpovídající ochraně (článek 45 obecného nařízení o ochraně osobních údajů) nebo v případě, že takové rozhodnutí o odpovídající ochraně neexistuje, na základě vhodných záruk, pokud je správce nebo zpracovatel stanoví, včetně vymahatelných práv a právní ochrany pro subjekt údajů (článek 46 obecného nařízení o ochraně osobních údajů). Neexistuje-li rozhodnutí o odpovídající ochraně ani vhodné záruky, předání nebo soubor předání do třetí země nebo mezinárodní organizaci se uskuteční pouze za určitých podmínek (článek 49 obecného nařízení o ochraně osobních údajů).
2. EDPB připomíná, že rozhodnutí o odpovídající ochraně zajišťují nepřetržitou ochranu osobních údajů předávaných z EHP do třetích zemí a jsou spolehlivým nástrojem pro předávání údajů s cílem zajistit, aby při předávání údajů mimo EHP byla chráněna práva subjektu údajů.
3. EDPB zejména vítá iniciativu Komise zabývat se prvním rozhodnutím o odpovídající ochraně týkajícím se mezinárodní organizace a zdůrazňuje, že je důležité, aby se v souvislosti s tímto rozhodnutím prokázalo, že právní rámec mezinárodních organizací lze uznat jako rámec zajišťující odpovídající úroveň ochrany ve smyslu článku 45 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.
4. EDPB při této příležitosti vyzývá Komisi, aby pokračovala v dialogu s mezinárodními organizacemi s cílem rozvíjet, rozšiřovat a zvyšovat počet tohoto druhu rozhodnutí o odpovídající ochraně spolu s rozhodnutími týkajícími se třetích zemí.

1.1 Struktura a rámec ochrany údajů Evropské patentové organizace

5. Evropská patentová organizace se sídlem v Mnichově je mezivládní organizace zřízená na základě Evropské patentové úmluvy⁴. Má 39 smluvních států a právní subjektivitu. Tvoří ji dva hlavní orgány: Evropský patentový úřad (dále jen „úřad“), který působí jako výkonný orgán Evropské patentové

³ Pokud se v tomto stanovisku hovoří o „členských státech“, rozumějí se tím „členské státy EHP“.

⁴ 7. bod odůvodnění návrhu rozhodnutí.

organizace, a správní rada, která vykonává legislativní pravomoci jménem Evropské patentové organizace a odpovídá za politické otázky (článek 33 Evropské patentové úmluvy).

6. Hlavní pravomocí Evropské patentové organizace je udělovat evropské patenty, což je úkol, který vykonává úřad pod dohledem správní rady.
7. Evropskou patentovou organizaci zastupuje prezident stojící v čele úřadu, který tvoří různé útvary. Prezident odpovídá za řízení činnosti úřadu a za disciplinární otázky a zodpovídá se správní radě. Správní rada se skládá ze zástupců smluvních států, dohlíží na politické záležitosti a činnost úřadu.
8. Dne 30. června 2021 přijala Evropská patentová organizace pravidla ochrany údajů, kterými se provádějí články 1B a 32A služebního řádu⁵ a která se vztahují na zpracování osobních údajů úřadem⁶.
9. Pravidla ochrany údajů doplňují dokumenty vydané prezidentem, zejména oběžníky, interní správní pokyny a rozhodnutí (například rozhodnutí o zemích a subjektech zajišťujících odpovídající ochranu údajů (17. listopadu 2022) a „oběžník č. 420, kterým se provádí článek 25 pravidel ochrany údajů o omezení práv subjektů údajů“. Všechny tyto dokumenty jsou právně závazné⁷.
10. Pravidla ochrany údajů jsou dále doplněna provozními dokumenty vydanými pověřencem pro ochranu osobních údajů, které upřesňují podrobnější požadavky a postupy zpracování osobních údajů (čl. 1 odst. 2 písm. c) pravidel ochrany údajů). Tyto provozní dokumenty jsou součástí rámce ochrany údajů Evropské patentové organizace a jako takové jsou právně závazné a subjektům údajů jsou k dispozici na internetových stránkách Evropské patentové organizace.

1.2 Specifika mezinárodních organizací

11. Podle čl. 4 bodu 26 obecného nařízení o ochraně osobních údajů se mezinárodní organizací rozumí „organizace a jí podřízené subjekty podléhající mezinárodnímu právu veřejnému nebo jiný subjekt zřízený dohodou mezi dvěma nebo více zeměmi nebo na jejím základě“. Podle mezinárodního práva je postavení mezinárodních organizací podobné postavení svrchovaných států. Podle zásady funkční imunity však mezinárodní organizace požívají výsad a imunit pouze v rozsahu nezbytném pro výkon funkcí, k jejichž plnění byly zřízeny⁸. „Výsady“ obecně zahrnují výjimky z hmotného práva státu (např. daňové a celní výjimky), zatímco „imunity“ jsou výjimky ze soudního řízení, exekuce a donucovacích opatření.
12. Zdrojem výsad a imunit mezinárodních organizací mohou být: mnohostranné smlouvy, mezinárodní dohody zřizující mezinárodní organizaci, dohody o sídle s hostitelským státem a vnitrostátní právo a právní předpisy. Výsady a imunity obvykle uznávají státy, které jsou členy těchto organizací, ledaže mezinárodní organizaci výslovně nebo implicitně uznaly ve vnitrostátním právu třetí země. Vnitrostátní

⁵ Služební řád upravuje aspekty týkající se zaměstnanců Evropské patentové organizace, včetně práv a povinností zaměstnanců. V tomto ohledu viz článek 33 Evropské patentové úmluvy. Evropskou patentovou úmluvu naleznete na adrese https://link.epo.org/web/EPC_17th_edition_2020_en.pdf.

⁶ Zpracování osobních údajů prováděné správní radou Evropské patentové organizace se řídí pravidly ochrany údajů správní rady, zatímco zpracování osobních údajů prováděné užším výborem se řídí pravidly ochrany údajů užšího výboru. Oba soubory pravidel stanoví použití pravidel ochrany údajů na zpracování osobních údajů prováděné správní radou a užším výborem spolu s nezbytnými úpravami. Článek 145 Evropské patentové úmluvy objasňuje úlohu užšího výboru.

⁷ Článek 10 Evropské patentové úmluvy, čl. 1 odst. 2 písm. a) pravidel ochrany údajů a čl. 3 písm. y) pravidel ochrany údajů.

⁸ Christopher Kuner: International Organizations and the EU General Data Protection Regulation (Mezinárodní organizace a obecné nařízení EU o ochraně osobních údajů), University of Cambridge, Faculty of Law Legal Studies, Research Paper Series, [dokument 20/2018](#).

soudní imunita však není absolutní a vyžaduje, aby fyzické osoby měly k dispozici přiměřené alternativní prostředky k účinné ochraně svých práv⁹.

1.3 Výsady a imunity Evropské patentové organizace

13. Výsady a imunity Evropské patentové organizace upravuje „*Protokol o výsadách a imunitách Evropské patentové organizace*“. Tento dokument se mimo jiné vztahuje na prostory Evropského patentové organizace (článek 1), nedotknutelnost archivů (článek 2 Protokolu o výsadách a imunitách), soudní a exekuční imunitu (čl. 3 odst. 1 písm. a) Protokolu o výsadách a imunitách), nemovitý i movitý majetek Evropské patentové organizace: není-li ho přechodně třeba k zabránění nehodám vozidel patřících Evropské patentové organizaci nebo pro ni provozovaných nebo k vyšetřování těchto nehod (čl. 3 odst. 3 Protokolu o výsadách a imunitách), osvobození od daně (článek 4 Protokolu o výsadách a imunitách).
14. Imunity Evropské patentové organizace doplňuje povinnost spolupráce mezi ní a orgány veřejné moci smluvních států, jak je stanoveno v článku 20 Protokolu o výsadách a imunitách. Kromě toho má podle čl. 19 odst. 2 prezident Evropského patentového úřadu povinnost vzdát se imunity, má-li za to, že by tato imunita bránila řádnému průběhu spravedlnosti a že se jí lze vzdát, aniž by se to nepříznivě dotklo zájmů Evropské patentové organizace.

1.4 Řízení ochrany údajů Evropské patentové organizace

15. Podle čl. 3 písm. g) pravidel ochrany údajů plní úlohu správce Evropský patentový úřad¹⁰. Rámec ochrany údajů Evropské patentové organizace umožňuje, aby správce označil provozní jednotky za „pověřené správce“ (čl. 28 odst. 3 pravidel ochrany údajů). Podle čl. 3 písm. h) pravidel ochrany údajů se „*pověřeným správcem rozumí provozní jednotka zastoupená svým vedoucím, která zajišťuje, aby všechny operace zpracování osobních údajů, které jsou prováděny v rámci této provozní jednotky, byly v souladu s těmito pravidly. Osobou zastupující jednotku je vedoucí pracovník na vyšší úrovni, obvykle alespoň hlavní ředitel.*“
16. EDPB konstatuje, že vzhledem k rozsahu a povaze práce mezinárodních organizací je tato vnitřní struktura řízení v kontextu mezinárodních organizací běžná¹¹. Stejně tak je i pro obchodní společnosti výhodné mít interní strukturu, která podporuje dodržování pravidel ochrany údajů¹².
17. EDPB však upozorňuje, že konečnou odpovědnost v případě porušení pravidel ochrany údajů by měl nést správce (tj. Evropský patentový úřad)¹³. S ohledem na výše uvedené EDPB vyzývá Komisi, aby tento bod dále objasnila.

⁹ ESLP, Waite a Kennedy proti Německu, stížnost č. 26083/94, rozsudek ze dne 18. února 1999, body 67 až 73.

¹⁰ Článek 28 pravidel ochrany údajů dále upřesňuje správcovství v rámci Evropské patentové organizace.

¹¹ Například v pravidlech ochrany údajů organizace Eurocontrol se zmiňují „interní správci“ <https://www.eurocontrol.int/sites/default/files/2024-05/eurocontrol-regulation-personal-data-protection-2024.pdf>; EIB používá pojem správce jak pro pověřené správce, tak pro EIB, ale v textu se často odkazuje na „příslušné správce“, přičemž se jasně uvádí, že se týká konkrétního subjektu v rámci EIB, viz https://www.eib.org/attachments/lucalli/20220237_data_protection_rules_implementing_eu_regulation_en.pdf.

¹² Pokyny EDPB 07/2020 k pojmům správce a zpracovatele v GDPR, verze 2.1, přijato dne 7. července 2021.

¹³ Tamtéž, body 17 a 18.

2. OBECNÉ ASPEKTY OCHRANY ÚDAJŮ

2.1 Zásady ohledně obsahu

18. Kapitola 3 referenčního rámce pro odpovídající ochranu je věnována „zásadám ohledně obsahu“ a uvádí se v ní základní pojmy a zásady ochrany údajů. Systém třetí země nebo mezinárodní organizace musí obsahovat takové základní pojmy a zásady, aby byla zajištěna úroveň ochrany osobních údajů, která je v zásadě rovnocenná úrovni zaručené právem EU. Ačkoli nemusí kopírovat terminologii obecného nařízení o ochraně osobních údajů, měly by odrážet pojmy zavedené v evropských právních předpisech o ochraně údajů a odpovídat jim. Referenční rámec pro odpovídající ochranu používá tyto důležité pojmy: „osobní údaje“, „zpracování“, „správci údajů“, „zpracovatel údajů“, „příjemce“ a „citlivé osobní údaje“.
19. EDPB vítá uznání práva na soukromí a ochranu údajů jako základních práv v pravidlech ochrany údajů.

2.1.1 Pojmy

20. EDPB bere na vědomí, že terminologie použitá v rámci ochrany údajů Evropské patentové organizace je v souladu s terminologií rámce ochrany osobních údajů EU. Tento soulad je pozitivním faktorem, který sice není předpokladem pro rovnocennost, ale zasluhuje uznání.
21. Pokud jde o pojmy „pověřený správce“ a „provozní jednotka“ a jejich praktické důsledky, EDPB odkazuje na oddíl 1.4 výše.

2.1.2 Zásady ochrany údajů

22. Zásady ochrany údajů stanovené v čl. 4 odst. 2 a článku 6 pravidel ochrany údajů jsou velmi podobné zásadám stanoveným v článku 5 a čl. 6 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Podobně právní základy pro zpracování, které jsou stanoveny v člancích 5, 7, 11 a 12 pravidel ochrany údajů, odrážejí právní základy stanovené v článku 6 obecného nařízení o ochraně osobních údajů a podmínky uvedené v člancích 9 a 10 obecného nařízení o ochraně osobních údajů¹⁴.
23. Podle čl. 11 odst. 2 pravidel ochrany údajů mohou být zvláštní kategorie osobních údajů zpracovávány za velmi podobných podmínek, jaké jsou stanoveny v článku 9 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, s výjimkou určitých případů, které vyplývají z povahy Evropské patentové organizace. Podle čl. 11 odst. 2 písm. f) pravidel ochrany údajů mohou být tyto údaje zpracovány například tehdy, je-li to nezbytné pro konkrétní účel související s plněním úkolu prováděného při výkonu úřední činnosti Evropské patentové organizace nebo při oprávněném výkonu veřejné moci svěřené správci.
24. V takových případech však čl. 11 odst. 2 písm. f) pravidel ochrany údajů stanoví konkrétní opatření k zajištění toho, aby nebyla narušena úroveň ochrany zvláštních kategorií osobních údajů.
25. EDPB vítá, že v souvislosti se zásadou účelového omezení je slučitelnost dalších účelů chápána obdobně jak v čl. 4 odst. 2 písm. b) a článku 6 pravidel ochrany údajů, tak v čl. 5 odst. 1 písm. b) a čl. 6 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.
26. EDPB dále vítá začlenění zásady odpovědnosti do čl. 4 odst. 1 pravidel ochrany údajů a opatření nezbytných k prokázání souladu, jako je vedení záznamů (článek 32), oznamovací povinnosti týkající se porušení zabezpečení údajů (článek 34), posouzení dopadů na ochranu osobních údajů (článek 38 pravidel ochrany údajů), jakož i zahrnutí zásady záměrné a standardní ochrany soukromí (čl. 27 odst. 1

¹⁴ Viz 26. až 29. bod odůvodnění návrhu rozhodnutí.

a 2 pravidel ochrany údajů), což rovněž zajišťuje soulad se zásadami minimalizace údajů a nutnosti. EDPB s potěšením konstatuje, že tyto zásady a povinnosti jsou velmi podobné zásadám a povinnostem stanoveným v obecném nařízení o ochraně osobních údajů.

27. Kromě toho EDPB vítá, že čl. 4 odst. 1 pravidel ochrany údajů stanoví, že správce musí aktivně a nepřetržitě provádět opatření k zajištění ochrany osobních údajů při jejich zpracování, čímž se stává odpovědným za dodržování právních předpisů o ochraně osobních údajů a musí toto dodržování předpisů subjektům údajů vždy prokázat.

2.2 Individuální práva

28. EDPB vítá, že pravidla ochrany údajů poskytují fyzickým osobám stejná práva, jaká jsou stanovena v obecném nařízení o ochraně osobních údajů (články 12 až 22), a to právo na přístup (článek 18 pravidel ochrany údajů), právo na opravu (článek 19 pravidel ochrany údajů), právo na výmaz (článek 20 pravidel ochrany údajů), právo na omezení zpracování (článek 21 pravidel ochrany údajů), právo na přenositelnost údajů (článek 22 pravidel ochrany údajů), právo vznést námitku (článek 23 pravidel ochrany údajů) a právo nebýt předmětem automatizovaného rozhodování (článek 24 pravidel ochrany údajů). Právo být informován o omezení práv subjektů údajů (čl. 23 odst. 2 písm. h) pravidel ochrany údajů) je dále uznáno v článku 7 oběžníku č. 420 vydaného prezidentem Evropského patentového úřadu.
29. Podobně jako v článku 23 obecného nařízení o ochraně osobních údajů se v článku 25 pravidel ochrany údajů uvádí, že některá právní ustanovení v právním rámci Evropské patentové organizace mohou omezit uplatňování práv uvedených v článcích 18 až 25 pravidel ochrany údajů, a stanoví minimální obsah, který by opatření, v nichž se stanoví tato omezení, měla obsahovat. Tento minimální obsah odpovídá obsahu požadovanému v obecném nařízení o ochraně osobních údajů. Kromě toho musí být každé posouzení nutnosti omezení řádně zdokumentováno.
30. Evropská patentová organizace dosud toto ustanovení provedla prostřednictvím oběžníku č. 420, v němž je objasněno, jaká práva mohou být omezena a za jakými cíli. Rovněž se objasňuje, že omezení je dočasné a že je na správci, aby v závislosti na příslušných okolnostech určil, zda se omezení použije. Správce přitom v jednotlivých případech provede test nutnosti a přiměřenosti, který musí být zdokumentován a sdělen pověřenci pro ochranu osobních údajů Evropské patentové organizace. Pověřenec pro ochranu osobních údajů má pravomoc požádat o přezkum omezení a správce údajů musí písemně informovat o výsledku přezkumu.
31. EDPB s potěšením konstatuje, že podle čl. 25 odst. 2 a 4 pravidel ochrany údajů a podle článku 7 oběžníku č. 420 musí být subjekty údajů informovány o omezeních, ledaže by se tím zrušil účinek omezení (v souladu s článkem 23 obecného nařízení o ochraně osobních údajů a článkem 25 nařízení o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie), a o jejich právu poradit se s pověřencem pro ochranu osobních údajů s cílem napadnout omezení a o jejich právech podle článků 49 a 50 pravidel ochrany údajů (čl. 25 odst. 3 písm. b) pravidel ochrany údajů). V této souvislosti EDPB vítá, že informace o omezeních práv subjektů údajů jsou k dispozici na internetových stránkách Evropské patentové organizace v souladu s článkem 7 oběžníku č. 420.
32. Kromě toho EDPB konstatuje, že vzhledem k úkolům Evropské patentové organizace je zavedena řada omezení práv subjektů údajů. Evropská patentová organizace má například povinnost vést Evropský patentový rejstřík, v němž jsou zveřejňovány určité, právními předpisy vymezené osobní údaje. Stejně tak je omezeno právo na opravu a výmaz: Evropská patentová organizace nemůže zajistit opravu informací – včetně osobních údajů – obsažených v dokumentech používaných v řízení o udělení

patentu (jako je tomu v případě dokumentů náležejících k úřednímu a soudnímu řízení, jako je například žaloba pro porušení práv nebo podání předložené jako odpověď na tuto žalobu) a Evropská patentová organizace musí u některých dokumentů používaných v řízení o udělení patentu dodržovat zvláštní doby uchovávání a požadavky na zveřejnění (čl. 129 písm. a) Evropské patentové úmluvy).

33. EDPB konstatuje, že omezení práv subjektů údajů stanovená Evropskou patentovou organizací jsou omezena na to, co je nezbytně nutné a přiměřené pro zajištění řádného průběhu řízení o udělení patentu, čímž respektuje podstatu základních práv a svobody subjektů údajů a požadavky na nutnost a přiměřenost stanovené v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod.

2.3 Omezení dalšího předávání

34. Referenční rámec pro odpovídající ochranu objasňuje, že úroveň ochrany fyzických osob, jejichž osobní údaje jsou předávány na základě rozhodnutí o odpovídající ochraně, se dalším předáváním nesmí oslabovat, a proto by jakékoli další předávání „mělo být povoleno, pouze pokud i další příjemce (tj. příjemce dále předávaných údajů) je také podřízen pravidlům (včetně smluvních pravidel) zaručujícím odpovídající úroveň ochrany a postupuje-li podle příslušných pokynů, pakliže se údaje zpracovávají jménem správce“¹⁵. Zatímco v pravidlech ochrany údajů se rozlišuje mezi „přenosem (transmission) osobních údajů“ a „předáním (transfer) osobních údajů“ a stanoví se pro tyto dvě kategorie různá pravidla¹⁶, EDPB zdůrazňuje, že požadavek nesnižovat úroveň ochrany se použije na všechna další předání osobních údajů z EU bez ohledu na použitou terminologii.
35. EDPB podotýká, že na „předávání osobních údajů“ (ve smyslu čl. 3 písm. t) pravidel ochrany údajů) se vztahují pravidla velmi podobná pravidlům uvedeným v kapitole V obecného nařízení o ochraně osobních údajů, aby se zajistilo, že nebude narušena úroveň ochrany zaručená pravidly ochrany údajů (články 9 a 10 pravidel ochrany údajů).
36. EDPB vítá tento úzký soulad s kapitolou V obecného nařízení o ochraně osobních údajů a s potěšením bere na vědomí, že v pokynech pověřence pro ochranu osobních údajů k předávání údajů se odkazuje na pokyny EDPB a novinky v unijním rámci¹⁷.
37. S ohledem na výše uvedené se EDPB ve svém posuzování zaměřil na pravidla platná pro jinou kategorii předávání údajů podle pravidel ochrany údajů, tj. na „přenosy osobních údajů“.

2.3.1 Přenos osobních údajů

38. Podle čl. 3 písm. s) pravidel ochrany údajů se „přenosem osobních údajů“ rozumí „zpřístupnění, šíření nebo jiné poskytnutí osobních údajů straně v rámci Evropské patentové organizace nebo vnitrostátnímu úřadu průmyslového vlastnictví nebo jinému orgánu veřejné moci smluvního státu Evropské patentové úmluvy, a to i prostřednictvím udělení přístupu, za podmínek stanovených v článku 8“.

¹⁵ Pracovní skupina zřízená podle článku 29, WP 254 rev.01, přijato dne 28. listopadu 2017; poslední znění přijaté dne 6. února 2018, schváleno EDPB, kapitola 3 bod. A.9.

¹⁶ Viz 62.–72. bod odůvodnění návrhu rozhodnutí.

¹⁷ [Přenos a předávání osobních údajů Evropskou patentovou organizací, vysvětlivky, verze z ledna 2024](#), část 3.2 (s. 9).

39. Čl. 8 odst. 1 pravidel ochrany údajů stanoví, že k přenosu osobních údajů orgánu veřejné moci smluvního státu Evropské patentové organizace může dojít, pokud jsou údaje nezbytné pro plnění úkolů tohoto orgánu veřejné moci a pokud je přenos v souladu s úkoly a fungováním Evropské patentové organizace¹⁸. Ustanovení čl. 8 odst. 2 pravidel ochrany údajů umožňuje přenos osobních údajů vnitrostátnímu úřadu průmyslového vlastnictví smluvního státu Evropské patentové organizace, pokud jsou tyto údaje nezbytné k plnění úkolů spadajících do pravomoci příjemce a pokud jsou výkon jeho veřejné moci a zpracování nezbytné k plnění úkolů při výkonu úřední činnosti Evropské patentové organizace nebo při oprávněném výkonu veřejné moci svěřené správci, což zahrnuje zpracování nezbytné pro řízení a fungování Evropské patentové organizace. Tyto přenosy probíhají v rámci řízení o udělení patentu podle Evropské patentové úmluvy a Smlouvy o patentové spolupráci¹⁹.
40. Příjemci musí prokázat, že je nezbytné, aby byly údaje přenášeny za konkrétním účelem vyplývajícím z povinností Evropské patentové organizace spolupracovat se smluvním státem či státy, a správce – pokud by mohly být dotčeny oprávněné zájmy subjektu údajů – musí prokázat, že přenos údajů pro tento konkrétní účel je přiměřený, a to po prokazatelném zvážení konkurujících si zájmů (čl. 8 odst. 3 a 4 pravidel ochrany údajů).
41. Aby byly poskytnuty vhodné záruky jako nástroje pro přenos údajů, měla by být zvláštní ustanovení o ochraně údajů začleněna do vymahatelných nástrojů, jako jsou memoranda o porozumění nebo správní ujednání²⁰. Pověřenec pro ochranu osobních údajů Evropské patentové organizace vypracoval vzorové doložky o ochraně osobních údajů pro memoranda o porozumění, které stanoví mimo jiné zásady ochrany osobních údajů, jako je například účelové omezení, práva subjektů údajů, jakož i nezávislý dohled a vhodné donucovací mechanismy.²¹ EDPB uznává, že takové záruky byly poskytnuty, konstatuje však, že požadavek nesnižovat úroveň ochrany není v souvislosti s přenosem výslovně zmíněn ani v článku 8 pravidel ochrany údajů, ani ve vysvětlivkách k přenosu a předávání osobních údajů Evropskou patentovou organizací, ani v návrhu rozhodnutí o odpovídající ochraně. EDPB konstatuje, že tento požadavek je naopak výslovně uveden v souvislosti s předáváním údajů²², a žádá Komisi, aby tento bod objasnila.
42. EDPB navíc z dalších vysvětlení poskytnutých Komisí vyrozuměl, že požadavek na vhodné záruky jako nástroje pro přenosy se nepoužije, je-li příjemcem vnitrostátní úřad průmyslového vlastnictví. Proto není EDPB zcela jasné, jaké záruky ochrany údajů se v souvislosti s řízením o udělení patentu použijí při přenosu osobních údajů. EDPB proto vyzývá Komisi, aby objasnila také tento bod.

¹⁸ Viz 63. bod odůvodnění návrhu rozhodnutí. Může se jednat o přenos za účelem spolupráce prostřednictvím konzultačních procesů; vysílání a nasazování odborníků; poskytování informací o zaměstnancích Evropské patentové organizace za účelem stanovení sociálních dávek, daňových povinností atd.

¹⁹ Viz 62. bod odůvodnění, poznámka pod čarou 65, návrhu rozhodnutí a [Úř. věst. Evropské patentové organizace 2021, A98 – rozhodnutí prezidenta Evropského patentového úřadu ze dne 13. prosince 2021 o zpracování osobních údajů v řízení o udělení patentu a souvisejících řízeních](#).

²⁰ [Přenos a předávání osobních údajů Evropskou patentovou organizací, vysvětlivky, verze z ledna 2024](#), s. 6.

²¹ [Přehled požadavků vzorové doložky o ochraně osobních údajů Evropské patentové organizace pro memoranda o porozumění, verze z června 2024](#).

²² Viz 67. bod odůvodnění návrhu rozhodnutí.

2.4 Procesní a donucovací mechanismy

43. Podle referenčního rámce pro odpovídající ochranu²³ a příslušné judikatury SDEU²⁴ musí systém ochrany údajů, který je v zásadě rovnocenný modelu Evropské unie, zajistit: i) nezávislý úřad, který má pravomoc vyšetřovat a přijímat opatření bez vnějšího vlivu a který by měl dohlížet na právní předpisy o ochraně údajů a prosazovat je. Systémy ochrany údajů musí zajistit, že ii) správci a zpracovatelé údajů nesou odpovědnost a jsou informováni o svých povinnostech, zatímco subjekty údajů jsou informovány o svých právech. Měly by být zavedeny účinné sankce a procesy ověřování, které zajistí dodržování pravidel iii) aby správci a zpracovatelé údajů prokazovali dodržování pravidel prostřednictvím opatření, jako je posouzení vlivu na ochranu osobních údajů, záznamy o činnostech zpracování a jmenování osob pověřených ochranou údajů. Navíc iv) systém ochrany osobních údajů musí poskytovat podporu a pomoc jednotlivým subjektům údajů při uplatňování jejich práv a příslušné nápravné mechanismy.
44. Pokud jde o zásadu odpovědnosti, o které pojednávají písmena ii) a iii) v předchozím bodě, EDPB odkazuje na oddíl 2.1.2 výše.
45. V následujících oddílech se EDPB zaměřil na své posouzení existence nezávislého úřadu a příslušných nápravných mechanismů.
- 1.
 - 2.
 - 2.1
 - 2.2
 - 2.3
 - 2.4

2.4.1 Pověřenec pro ochranu osobních údajů a rada pro ochranu údajů

46. V systému představeném Evropskou patentovou organizací jsou za dohled nad dodržováním pravidel ochrany údajů odpovědné dva různé orgány: pověřenec pro ochranu osobních údajů a rada pro ochranu údajů (článek 32A služebního řádu).
47. Pověřenec pro ochranu osobních údajů Evropské patentové organizace má kromě plnění tradiční úlohy pověřence pro ochranu osobních údajů podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů rovněž vyšetřovací pravomoci podle článku 43 pravidel ochrany údajů.
48. Úkolem rady pro ochranu údajů je zajistit nezávislý, účinný a nestranný dohled nad pravidly ochrany údajů. Subjekty údajů mají právo podat radě pro ochranu údajů stížnost v případě nesouhlasu s rozhodnutím nebo konkludentního zamítnutí žádosti o přezkum ze strany pověřeného správce (článek 50 pravidel ochrany údajů).

²³ Pracovní skupina zřízená podle článku 29, WP 254 rev.01, přijato dne 28. listopadu 2017; poslední znění přijaté dne 6. února 2018, schváleno EDPB, kapitola 3 bod C.

²⁴ Rozsudek SDEU ze dne 6. října 2015, věc C-362/14, Maximilian Schrems v. Data Protection Commissioner („Schrems“).

49. Ačkoli tato dvojí struktura, která je odůvodnitelná povahou Evropské patentové organizace, není ze své podstaty znepokojivá nebo problematická, je nezbytné, aby oba orgány vykonávaly činnost zcela nezávisle, aby byl zajištěn účinný dohled a prosazování předpisů a aby měly veškeré nezbytné pravomoci k plnění svých úkolů.
50. V tomto ohledu se EDPB ve svém posouzení zaměřil na faktickou nezávislost těchto orgánů dohledu a na jejich pravomoci. Pokud jde o nezávislost, EDPB vítá nejen formulace podporující tuto zásadu v příslušných člancích, ale také další zavedené záruky.
51. V tomto rámci EDPB přezkoumal pravidla pro jmenování, odvolání a propuštění pověřence pro ochranu osobních údajů a rady pro ochranu údajů, zejména požadavek, aby prezident konzultoval radu pro ochranu údajů před předložením jakéhokoli návrhu na odvolání nebo propuštění pověřence pro ochranu osobních údajů.
52. EDPB považuje tuto předběžnou konzultaci za potenciální záruku nezávislosti pověřence pro ochranu osobních údajů, avšak forma a důsledky takové konzultace zůstávají nejasné. EDPB proto vyzývá Komisi, aby tento bod dále objasnila a aby při budoucích přezkumech zvažila sledování toho, zda pověřenec pro ochranu osobních údajů není v praxi správcem odvoláván nebo postihován za plnění svých povinností.
53. EDPB konstatuje, že podle článku 47 pravidel ochrany údajů má rada pro ochranu údajů dohledovou a poradní funkci, neboť poskytuje poradenství správci a pověřeným správcům v souvislosti s uplatňováním článků 38 a 39 pravidel ochrany údajů, poskytuje poradenství ohledně odvolání pověřence pro ochranu osobních údajů podle čl. 48 odst. 2 pravidel ochrany údajů a vydává stanovisko k využití nápravného mechanismu podle článku 50.
54. Pokud jde o jmenování členů rady pro ochranu údajů, EDPB konstatuje, že podle čl. 48 odst. 1 pravidel ochrany údajů radu pro ochranu údajů tvoří tři externí odborníci v oblasti ochrany údajů jmenovaní prezidentem úřadu, a sice předseda a dva další členové, z nichž jeden vykonává funkci místopředsedy. Podle čl. 48 odst. 2 pravidel ochrany údajů musí mít předseda, dva další členové a náhradníci rady pro ochranu údajů kvalifikaci požadovanou pro jmenování do soudní funkce nebo musí být odborníky na ochranu osobních údajů a doložit odborné znalosti a zkušenosti v této oblasti.
55. EDPB vítá, že pravidla pro výběr členů tohoto orgánu dohledu vyžadují odborné znalosti v oblasti ochrany údajů, a vyzývá Komisi, aby sledovala, zda členové rady pro ochranu údajů vybraní na základě své kvalifikace mají potřebnou úroveň odborných znalostí v oblasti ochrany údajů vzhledem k jejich významu pro funkci dohledu.

2.4.2 Vyšetřovací a nápravné pravomoci

56. V této souvislosti SDEU objasnil, že pravomoci dozorových úřadů jsou prostředky nezbytnými k plnění jejich úkolů a měly by mít zejména pravomoc provádět šetření, jako je například pravomoc shromažďovat veškeré informace nezbytné pro splnění jejich úkolu dozoru, pravomoc účinně zasáhnout, jako je například pravomoc dočasně nebo trvale zakázat zpracování údajů, a pravomoc obrátit se na soud²⁵.

²⁵ SDEU, 6. října 2015, rozsudek ve věci C-362/14, Maximilian Schrems v. Data Protection Commissioner („Schrems“), bod 43.

57. Podle čl. 43 odst. 1 písm. d) může pověřenec pro ochranu osobních údajů provádět audity ochrany údajů a šetření (provedená formou kontrol ochrany údajů nebo *ad hoc* dotazníků)²⁶. Podle sdělení o dohledu nad ochranou údajů²⁷, v němž se dále upřesňuje článek 43 pravidel ochrany údajů, pověřenec pro ochranu osobních údajů po konzultaci s radou pro ochranu údajů vypracuje roční plán auditu ochrany údajů (dále jen „plán“) a předloží jej ke schválení prezidentovi Evropského patentového úřadu. Schválený plán se předkládá pro informaci radě pro ochranu údajů. Rada pro ochranu údajů může kdykoli formulovat návrhy týkající se oblastí, v nichž by měl úřad provádět audit ochrany údajů.
58. Podle čl. 43 odst. 1 písm. i) pravidel ochrany údajů musí pověřenec pro ochranu osobních údajů odpovědět na žádost rady pro ochranu údajů a spolupracovat s ní a konzultovat ji, a to na žádost rady nebo z vlastního podnětu. Podle čl. 43 odst. 1 písm. j) pravidel ochrany údajů musí pověřenec pro ochranu osobních údajů usnadnit spolupráci mezi radou pro ochranu údajů a úřadem, pokud jde mimo jiné o šetření v oblasti ochrany údajů, vyřizování stížností, posouzení vlivu na ochranu údajů a předchozí konzultace. Pověřenec pro ochranu osobních údajů musí rovněž předat radě pro ochranu údajů informace o nových správních opatřeních a interních pravidlech týkajících se zpracování osobních údajů.
59. Pověřenec pro ochranu osobních údajů vyplňuje zprávu o provedených šetřeních a auditech a v případě, že zjistí nesoulad s pravidly ochrany údajů, uvede ve zprávě svá zjištění, závěry a doporučení (včetně nápravných opatření).
60. Podle sdělení o dohledu nad ochranou údajů mohou doporučení vydaná v případě nesrovnalostí nebo nesouladu zahrnovat zejména „preventivní, zmírňující nebo nápravná opatření“ pro správce. Pověřenec pro ochranu osobních údajů může doporučit, aby byly operace zpracování uvedeny do souladu s pravidly ochrany údajů, vyhovět žádostem subjektů údajů o výkon jejich práv podle pravidel ochrany údajů, oznámit porušení zabezpečení osobních údajů subjektu (subjektům) údajů, pozastavit konkrétní operaci zpracování údajů nebo pozastavit tok údajů konkrétním příjemcům²⁸.
61. V souladu se sdělením o dohledu nad ochranou údajů a s rozhodnutím prezidenta úřadu ze dne 12. července 2024²⁹ se závěry a doporučení mohou stát závaznými (po schválení radou) a správce je musí provést. Podle sdělení o dohledu nad ochranou údajů, v němž se dále upřesňují pravidla uvedená v čl. 43 odst. 1 písm. i) a j) pravidel ochrany údajů, má rada pro ochranu údajů pravomoc vyjadřovat se k závěrům a doporučením a také žádat o změny, které provede pověřenec pro ochranu osobních údajů. Pověřenec pro ochranu osobních údajů je dále oprávněn zahájit následné kontroly nebo rozšířit rozsah kontrol ochrany údajů a doporučit zahájení správního šetření s cílem určit, zda je třeba učinit disciplinární nebo jiné kroky.

²⁶ Vyšetřovací pravomoci pověřence pro ochranu osobních údajů jsou podrobněji popsány ve sdělení „Dohled nad ochranou údajů – Jak útvar pověřence pro ochranu osobních údajů provádí audity a kontroly ochrany údajů“, který je k dispozici na internetových stránkách Evropské patentové organizace na adrese <https://link.epo.org/web/office/data-protection-and-privacy/en-outline-of-the-data-protection-oversight-mechanism.pdf>.

²⁷ Sdělení „Dohled nad ochranou údajů – Jak útvar pověřence pro ochranu osobních údajů provádí audity a kontroly ochrany údajů“, které je k dispozici na internetových stránkách Evropské patentové organizace na adrese <https://link.epo.org/web/office/data-protection-and-privacy/en-outline-of-the-data-protection-oversight-mechanism.pdf>.

²⁸ Tamtéž.

²⁹ Rozhodnutí prezidenta úřadu o vymahatelnosti doporučení pověřence pro ochranu osobních údajů schválených radou pro ochranu údajů v rámci závěrů auditů a kontrol ochrany údajů je k dispozici na adrese <https://link.epo.org/web/office/data-protection-and-privacy/en-decision-of-the-president-on-enforceability-of-dpo-conclusions-and-recommendations.pdf>.

62. Vzhledem k úzkému propojení mezi pověřencem pro ochranu osobních údajů a radou pro ochranu údajů, jakož i k významu vyšetřovacích, kontrolních a nápravných pravomocí doporučuje EDPB Komisi, aby dále vyjasnila jejich vzájemné vztahy, zejména pokud jde o výkon vyšetřovacích, kontrolních a nápravných pravomocí, a aby vyjasnila úlohu pověřence pro ochranu osobních údajů při vyřizování žádostí subjektů údajů (čl. 43 odst. 1 písm. k) pravidel ochrany údajů) a jeho případnou úlohu v postupu pro vyřizování stížností radou pro ochranu údajů podle článku 50 pravidel ochrany údajů. EDPB zejména vyzývá Komisi, aby sledovala, zda je v praxi jasně rozlišováno mezi tím, kdy pověřenec pro ochranu osobních údajů jedná z titulu své funkce (vykonává svou roli a funkci pověřence pro ochranu osobních údajů) a kdy jedná jménem rady pro ochranu údajů, aby jí pomohl při výkonu jejích funkcí v oblasti dohledu. Tím by se dále vyjasnila struktura dohledu a úlohy pověřence pro ochranu osobních údajů a rady pro ochranu údajů.

2.4.3 Postup pro vyřizování stížností před radou pro ochranu údajů

63. EDPB konstatuje, že subjekty údajů mají právo podat stížnost radě pro ochranu údajů, která ji vyřídí v souladu s postupem stanoveným v článku 50 pravidel ochrany údajů a podle jednacího řádu stanoveného v příloze 1 pravidel ochrany údajů.
64. Po přezkoumání stížnosti vydá rada pro ochranu údajů správci zejména odůvodněné stanovisko, v němž může doporučit přiznání náhrady majetkové škody či nemajetkové újmy.
65. Podle čl. 50 odst. 4 pravidel ochrany údajů nejsou odůvodněná stanoviska rady pro ochranu údajů (dále jen „stanovisko“) pro správce závazná a správci se mohou rozhodnout, že se jimi nebudou řídit. V takovém případě musí správce poskytnout písemné vysvětlení a je rovněž požádán, aby informoval subjekt údajů, pověřence správce a případně zpracovatele, pověřence pro ochranu osobních údajů a radu pro ochranu údajů o svém konečném rozhodnutí a o závěrech rady pro ochranu údajů. Rozhodnutí (tvořené odůvodněným stanoviskem rady pro ochranu údajů a konečným rozhodnutím správce) může subjekt údajů napadnout tak, že se obrátí na prezidenta úřadu s žádostí o zahájení rozhodčího řízení podle článku 52 pravidel ochrany údajů nebo prostřednictvím Správního soudu Mezinárodní organizace práce.
66. Podle pokynů EDPB, referenčního rámce pro odpovídající ochranu a judikatury SDEU musí mít orgán dohledu závazné pravomoci, neboť se jedná o klíčový faktor pro zajištění účinnosti mechanismu dohledu.
67. EDPB konstatuje, že stanoviska rady pro ochranu údajů vydaná v souvislosti s vyřizováním stížností jsou i nadále nezávazná. Ačkoli se závěry a doporučení pověřence pro ochranu osobních údajů – po šetřeních a auditech, které mohou být zahájeny na žádost rady pro ochranu údajů – mohou stát závaznými po schválení radou pro ochranu údajů, podle všeho se nevztahují na případy zahájené podle článku 50 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, tj. na stížnosti subjektů údajů.
68. S ohledem na výše uvedené EDPB vyzývá Komisi, aby ověřila, zda jsou pravomoci rady pro ochranu údajů v souvislosti s vyřizováním stížností podle článku 50 pravidel ochrany údajů závazné, a zajistila, že tomu tak je, a aby posoudila, zda by za tímto účelem mohly být stanoveny další záruky.
69. EDPB však vítá, že proti rozhodnutím správce podle čl. 50 odst. 6 pravidel ochrany údajů se lze odvolat, neboť to subjektům údajů poskytuje nezbytné nápravné mechanismy a umožňuje prosazování rozhodnutí orgánu dohledu.
70. EDPB dále vítá, že přiznání náhrady majetkové škody či nemajetkové újmy může doporučit i rada pro ochranu údajů (čl. 50 odst. 3 pravidel ochrany údajů).

2.4.4 Nápravné mechanismy a rozhodčí řízení

71. Podle referenčního rámce pro odpovídající ochranu by subjektům údajů měla být poskytnuta účinná náprava, včetně náhrady škody vzniklé v důsledku protiprávního zpracování jejich osobních údajů. Jedná se o klíčový prvek, který musí zahrnovat systém nezávislého soudního nebo rozhodčího řízení a který v případě potřeby umožňuje vyplácet náhrady a ukládat sankce.
72. EDPB konstatuje, že podle rámce ochrany údajů Evropské patentové organizace mají subjekty údajů právo požádat o přezkum zpracování svých osobních údajů u pověřených správců, pokud se domnívají, že došlo k porušení pravidel ochrany údajů. To slouží jako předběžná podmínka pro podání stížnosti u rady pro ochranu údajů coby nezávislého orgánu dohledu podle článku 50 pravidel ochrany údajů. Tento požadavek představuje ve srovnání se systémem ochrany údajů EU nový prvek, který však neoslabuje úroveň ochrany, kterou systém Evropské patentové organizace poskytuje, neboť nemá vliv ani na vymahatelnost práv subjektů údajů, ani na jejich právo na náhradu škody.
73. Podle článku 50 a čl. 52 odst. 1 pravidel ochrany údajů, nejsou-li subjekty údajů spokojeny s konečným rozhodnutím přijatým postupem podle článku 50 pravidel ochrany údajů, mohou se proti němu odvolat. Zaměstnanci Evropské patentové organizace mohou rozhodnutí napadnout u Správního soudu Mezinárodní organizace práce. Každý jiný subjekt údajů má tři měsíce na to, aby předložil prezidentovi žádost o zahájení rozhodčího řízení.
74. EDPB vítá ustanovení týkající se nápravného mechanismu. Pokud jde o mechanismus rozhodčího řízení, EDPB poznamenává, že je možné stanovit mechanismy alternativního řešení sporů, pokud nejsou k dispozici soudní mechanismy, například z důvodu statusu správce jako mezinárodní organizace. Tyto mechanismy alternativního řešení sporů musí subjektu údajů nabízet záruky v zásadě rovnocenné zárukám vyžadovaným v článku 47 Listiny³⁰. Zajištění alternativního mechanismu proto samo o sobě nevyvolává žádné inherentní obavy nebo problémy³¹ za předpokladu, že rozhodčí řízení i) zaručuje nezávislé a nestranné rozhodování v souladu se zásadami řádného procesu; ii) je pro správce (Evropskou patentovou organizaci) závazné³², umožňuje iii) přiznat náhradu škody a iv) případně uložení sankcí.
75. Podobně Evropský soud pro lidská práva rozhodl, že účinné nápravné prostředky lze poskytnout prostřednictvím „přiměřených alternativních prostředků“, jako je rozhodčí řízení³³.
76. EDPB s potěšením konstatuje, že právní rámec Evropské patentové organizace stanoví i) pravidla pro zajištění nezávislosti rozhodce (čl. 52 odst. 3 pravidel ochrany údajů); ii) závaznou povahu rozhodčího mechanismu (čl. 52 odst. 1 pravidel ochrany údajů); jakož i iii) právo na náhradu škody vzniklé

³⁰ SDEU, 16. července 2020, rozsudek ve věci C-311/18, Data Protection Commissioner v. Facebook Ireland Ltd a Maximillian Schrems („Schrems II“), body 96 a 186 a násl.

³¹ Pracovní skupina zřízená podle článku 29, referenční rámec pro odpovídající ochranu přijatý dne 28. listopadu 2017, poslední znění přijaté dne 6. února 2018; pokyny 2/2020 k čl. 46 odst. 2 písm. a) a čl. 46 odst. 3 písm. b) nařízení 2016/679 pro předávání osobních údajů mezi orgány veřejné moci a veřejnými subjekty v EHP a mimo EHP, verze 2.0 přijatá dne 15. prosince 2020, body 53 a 75.

³² SDEU, 6. října 2015, rozsudek ve věci C-362/14, Maximillian Schrems v. Data Protection Commissioner („Schrems“), body 41 a 95; SDEU, 16. července 2020, rozsudek ve věci C-311/18, Data Protection Commissioner v. Facebook Ireland Ltd a Maximillian Schrems („Schrems II“), body 186, 187, 189, 195 a násl.

³³ ESLP, pátý oddíl, rozhodnutí, stížnost č. 415/07. Roland KLAUSECKER v. Německo, k dispozici na adrese [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:\[%22001-151029%22}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:[%22001-151029%22}).

v důsledku porušení pravidel ochrany údajů (článek 53 pravidel ochrany údajů) a iv) případné uložení sankcí (článek 11 rozhodčích pravidel Evropského rozhodčího soudu³⁴).

77. Kromě toho EDPB vítá skutečnost, že náklady rozhodčího řízení nese Evropská patentová organizace, čímž je splněn požadavek, že právní ochrana v rámci prosazování práv subjektů údajů nesmí být spojena s nepřiměřenými náklady³⁵.

3. PŘÍSTUP ORGÁNŮ VEŘEJNÉ MOCI K OSOBNÍM ÚDAJŮM PŘEDÁVANÝM Z UNIE EVROPSKÉ PATENTOVÉ ORGANIZACI A POUŽITÍ TĚCHTO ÚDAJŮ TĚMITO ORGÁNY

78. EDPB na úvod zdůrazňuje, že posouzení přístupu orgánů veřejné moci k osobním údajům předávaným z Unie a jejich používání se v tomto případě liší od odpovídajícího posouzení úrovně ochrany poskytované třetí zemí. Spíše než hodnocení příslušných právních předpisů a postupů třetích zemí týkajících se přístupu vládních institucí vyžaduje konkrétní scénář rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany osobních údajů mezinárodní organizací přezkum pravidel, která určují, jak tato organizace zpracovává žádosti vládních institucí o přístup k osobním údajům, zejména včetně možnosti a pravidel pro zamítnutí takových žádostí. Standard, podle kterého se posuzuje zásadní rovnocennost, se proto s ohledem na přístup vládních institucí k údajům liší od předchozích rozhodnutí o odpovídající ochraně.
79. Další předběžnou obecnou připomínkou EDPB je, že podle dodatečných vysvětlení Komise Evropská patentová organizace dosud neobdržela žádnou žádost o přístup k údajům pro účely prosazování právních předpisů nebo národní bezpečnosti.
80. Skutečnost, že doposud nebyly u Evropské patentové organizace podány žádné žádosti pro účely prosazování právních předpisů nebo národní bezpečnosti, svědčí o tom, že pravidla použitelná v těchto případech nebyla v tomto ohledu dosud ověřena v praxi. EDPB proto vyzývá Komisi, aby sledovala, zda Evropská patentová organizace takové žádosti v budoucnu obdrží a jak budou příslušná pravidla uplatňována v konkrétních souvislostech. Komise by mohla zejména prozkoumat, jak se pravidla a standardy Evropské patentové organizace použijí na žádosti donucovacích orgánů a zpravodajských služeb, jako je požadavek prokázat, že je nezbytné, aby byly přeneseny údaje za konkrétním účelem vyplývajícím z povinností Evropské patentové organizace spolupracovat (čl. 8 odst. 3 pravidel ochrany údajů). Tyto důkazy budou následně základem pro přezkum provedený Evropskou patentovou organizací, zda je přenos nezbytný a přiměřený (čl. 8 odst. 4 pravidel ochrany údajů)³⁶.

3.1 Zpracování žádostí vládních institucí o přístup k osobním údajům v držení Evropské patentové organizace

81. V návrhu rozhodnutí se uvádí, že právní rámec, podle kterého Evropská patentová organizace posuzuje žádosti orgánů veřejné moci týkající se osobních údajů a odpovídá na ně, vyplývá z Protokolu o výsadách a imunitách, z požadavků pravidel ochrany údajů na přenos a předání osobních údajů a z mezinárodního práva veřejného³⁷. Zatímco tento rámec se obecně vztahuje na žádosti smluvních

³⁴ Rozhodčí pravidla Evropského rozhodčího soudu jsou k dispozici na adrese <https://cour-europe-arbitrage.org/arbitration-rules/>.

³⁵ Pracovní skupina zřízená podle článku 29, WP 254 rev.01, přijato dne 28. listopadu 2017; poslední znění přijaté dne 6. února 2018, schváleno EDPB, bod 4.

³⁶ Pokud jde o právní rámec pro přenos údajů, viz rovněž body 56 a 57 tohoto stanoviska.

³⁷ Viz 96. bod odůvodnění návrhu rozhodnutí.

i nesmluvních států, zvláštní ustanovení stanoví odlišný režim pro žádosti vydávané orgány veřejné moci smluvních států na jedné straně a nesmluvních států na straně druhé.

82. Pokud jde o smluvní státy, imunity Evropské patentové organizace, které jsou stanoveny v Protokolu o výsadách a imunitách (viz bod 14), jsou doplněny o povinnost spolupráce. Ustanovení čl. 20 odst. 1 Protokolu o výsadách a imunitách stanoví, že Evropská patentová organizace „*spolupracuje vždy s příslušnými orgány smluvních států, aby byl usnadněn řádný výkon práva, zajištěno dodržování předpisů o pořádku a bezpečnosti a předpisů o ochraně zdraví a bezpečnosti práce, jakož i jiných podobných národních předpisů, a aby se zabránilo zneužití výsad, imunit a úlev stanovených tímto protokolem*“³⁸. Za tímto účelem, a jak je stanoveno v čl. 3 odst. 1 písm. a) Protokolu o výsadách a imunitách, se může Evropská patentová organizace své soudní a exekuční imunity vzdát a odpovědět na žádosti vládních institucí o přístup k údajům. EDPB bere na vědomí, že se skutečně jeví jako nevyhnutelné stanovit mechanismy spolupráce s orgány veřejné moci smluvních států, které mohou v některých případech dokonce sloužit zájmům subjektu údajů, např. pokud jde o sociální dávky a pojištění zaměstnanců Evropské patentové organizace. Ustanovení čl. 20 odst. 1 Protokolu o výsadách a imunitách však vyvolává otázku, zejména s ohledem na žádosti o přístup pro účely prosazování právních předpisů a národní bezpečnosti, jak povinnost spolupráce souvisí s koncepcí imunity nebo jak se vzájemně ovlivňují. Komise uvedla, že pravidla Evropské patentové organizace týkající se spolupráce je třeba chápat jako součást širší obecné zásady imunity, a proto by Evropská patentová organizace mohla žádosti pro výše uvedené účely zamítnout, a to bez ohledu na čl. 20 odst. 1 Protokolu o výsadách a imunitách. EDPB vyzývá Komisi, aby tento bod v rozhodnutí dále objasnila.
83. Rozhodnutí o žádosti o spolupráci přísluší prezidentovi úřadu, který, jak je uvedeno v návrhu rozhodnutí, uplatňuje volné uvážení³⁹. Ačkoli návrh rozhodnutí odkazuje na čl. 3 odst. 1 písm. a) Protokolu o výsadách a imunitách jako na právní základ pro vzdání se imunity Evropské patentové organizace, neurčuje se v něm jasně ustanovení, které přiznává prezidentovi dotčené volné uvážení a stanoví kritéria, jimiž se řídí výkon tohoto volného uvážení při rozhodování o žádosti o spolupráci. EDPB poznamenává, že podle čl. 19 odst. 2 Protokolu o výsadách a imunitách má prezident „povinnost vzdát se imunity, má-li za to, že by tato imunita bránila řádnému průběhu spravedlnosti a že je možné se jí vzdát, aniž by se to nepříznivě dotklo zájmů Evropské patentové organizace“. Tento požadavek vyvolává další otázky ohledně rozsahu volného uvážení prezidenta. V návaznosti na předchozí bod proto EDPB vyzývá Komisi, aby tyto aspekty v rozhodnutí objasnila.
84. Pokud se Evropská patentová organizace rozhodne vyhovět žádosti smluvního státu o přístup k údajům v souladu s čl. 20 odst. 1 Protokolu o výsadách a imunitách, použijí se požadavky pravidel ochrany údajů pro přenosy údajů (viz body 38 a násl.)⁴⁰. Tato pravidla se vztahují na všechny smluvní státy bez ohledu na to, zda je smluvní stát členským státem EHP, nebo zda je z hlediska práva EU v oblasti ochrany údajů považován za třetí zemi. Pravidla pro přenosy údajů však na rozdíl od režimu pro předávání údajů orgánům veřejné moci mimo smluvní státy Evropské patentové organizace výslovně nevyžadují, aby byla v přijímající zemi zajištěna odpovídající úroveň ochrany předávaných údajů⁴¹. V této souvislosti by EDPB rád připomněl své pokyny k článku 48 obecného nařízení o ochraně

³⁸ Podle doplňujících informací poskytnutých Komisí dosud Evropská patentová organizace neuplatnila pravomoc podle čl. 20 odst. 2 a článku 25 Protokolu o výsadách a imunitách uzavřít doplňkové dohody s jedním nebo více smluvními státy pro účely prosazování právních předpisů nebo národní bezpečnosti.

³⁹ Viz 97. bod odůvodnění návrhu rozhodnutí.

⁴⁰ Tamtéž.

⁴¹ Viz 63.–65. bod odůvodnění návrhu rozhodnutí a článek 8 pravidel ochrany údajů.

osobních údajů⁴², v nichž se uvádí, že „pokud jsou tedy údaje zpracovávány v EU předány nebo zpřístupněny v reakci na [...] žádost orgánu třetí země, vztahuje se na ně obecné nařízení o ochraně osobních údajů a jedná se o předání ve smyslu kapitoly V. To znamená, že stejně jako u jakéhokoli předání, na které se vztahuje obecné nařízení o ochraně osobních údajů, musí existovat právní základ pro zpracování podle článku 6 a důvod pro předání uvedený v kapitole V.“⁴³ V tomto ohledu EDPB znovu potvrzuje svou žádost o objasnění vyjádřenou v bodě 41 výše a vyzývá Komisi, aby vysvětlila, jaké záruky se použijí rovněž s ohledem na přenosy na základě žádostí vládních institucí o přístup k údajům, zejména žádostí pro účely prosazování právních předpisů a národní bezpečnosti. Je třeba zajistit, aby byly dostatečně zohledněny požadavky kapitoly V obecného nařízení o ochraně osobních údajů, a to v rozsahu nezbytném pro stanovení zásadní rovnocennosti, včetně případů, kdy se pojem třetích zemí v právních předpisech EU o ochraně osobních údajů a v právním rámci Evropské patentové organizace plně nepřekrývají⁴⁴.

85. EDPB sice uznává, že ve vysvětlivkách Evropské patentové organizace k přenosu a předávání osobních údajů se uvádí, že „za účelem poskytnutí vhodných záruk jako nástrojů pro přenos údajů, jako jsou memoranda o porozumění nebo správní ujednání, by měla být do vymahatelných nástrojů vložena zvláštní ustanovení o ochraně údajů“⁴⁵, v praxi však nemusí být možné takové nástroje uplatňovat vůči donucovacím orgánům a vnitrostátním bezpečnostním agenturám. EDPB se domnívá, že přenos osobních údajů smluvním členským státem, které nejsou členy EHP, zejména pro účely prosazování právních předpisů a národní bezpečnosti, by proto vyžadoval zvláštní pozornost Komise.
86. Vzhledem k tomu, že neexistuje žádný právní nástroj, který by výslovně upravoval zpracování žádostí orgánů veřejné moci nesmluvních států ze strany Evropské patentové organizace, použijí se obecná pravidla pro přenos údajů podle pravidel ochrany údajů, která jsou velmi podobná pravidlům stanoveným v kapitole V obecného nařízení o ochraně osobních údajů (viz body 35 a 36).

3.2 Omezení práv subjektů údajů

87. Článek 25 pravidel ochrany údajů stanoví, že zvláštní právní ustanovení v právním rámci Evropské patentové organizace mohou za podmínek, které úzce odrážejí požadavky stanovené v článku 23 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, omezit uplatňování práv subjektů údajů (viz body 33 a násl.). V souvislosti s přístupem vládních institucí k údajům EDPB konstatuje, že omezení obsažené v písm. h) oběžníku č. 420 může umožnit širší výklad, neboť obecně odkazuje na situace „poskytování pomoci příslušným orgánům veřejné moci nebo přijímání pomoci od těchto orgánů, včetně smluvních států Evropské patentové organizace a mezinárodních organizací“. Přestože EDPB uznává, že oblast působnosti tohoto ustanovení je omezena na zaměstnance Evropské patentové organizace, vyzývá Komisi, aby sledovala jeho praktické uplatňování.

4. PROVÁDĚNÍ A MONITOROVÁNÍ NÁVRHU ROZHODNUTÍ

88. Pokud jde o monitorování a přezkum rozhodnutí o odpovídající ochraně, EDPB konstatuje, že podle judikatury SDEU „s ohledem na skutečnost, že se úroveň ochrany zajišťovaná třetí zemí nebo mezinárodní organizací může vyvíjet, je na Komisi, aby po přijetí rozhodnutí o odpovídající ochraně na

⁴² Pokyny EDPB 02/2024 k článku 48 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, přijaté dne 2. prosince 2024.

⁴³ Tamtéž, bod 9.

⁴⁴ Ačkoli EDPB uznává, že všechny smluvní státy jsou smluvními stranami EÚLP a Úmluvy č. 108, připomíná, že ratifikace těchto nástrojů nemusí sama o sobě zajistit v zásadě rovnocennou úroveň ochrany, neboť to bude záviset zejména na jejich konkrétním provádění v jednotlivých zemích.

⁴⁵ [Přenos a předávání osobních údajů Evropskou patentovou organizací, vysvětlivky, verze z ledna 2024](#), s. 6.

základě článku 45 obecného nařízení o ochraně osobních údajů pravidelně ověřovala, zda zjištění ohledně odpovídající úrovně ochrany zajišťované dotyčnou třetí zemí nebo mezinárodní organizací je stále skutkově a právně podložené. Takové ověřování je každopádně závazné tehdy, když některé indicie vyvolávají v tomto ohledu určité pochybnosti.⁴⁶

89. EDPB se domnívá, že zvláštní pozornost si v průběhu příštích pravidelných přezkumů zasluhují funkce dohledu, a zejména výkon vyšetřovacích a nápravných pravomocí, jakož i přístup vládních institucí k údajům předávaným z EU Evropské patentové organizaci. Stejně tak by měla Komise při monitorování rozhodnutí o odpovídající ochraně dále věnovat pozornost změnám pravidel, která doplňují pravidla ochrany údajů, jako je „rozhodnutí prezidenta Evropského patentového úřadu ze dne 12. července 2024 o vymahatelnosti doporučení pověřence pro ochranu osobních údajů schválených radou pro ochranu údajů v rámci auditů a kontrol ochrany údajů“, sdělení „Dohled nad ochranou údajů – Jak útvar pověřence pro ochranu osobních údajů provádí audity a kontroly ochrany údajů“ a „Přenos a předávání osobních údajů Evropskou patentovou organizací, vysvětlivky“, verze z ledna 2024.
90. EDPB konstatuje, že přezkum zjištění o odpovídající ochraně se bude konat nejméně každé čtyři roky v souladu s čl. 45 odst. 3 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.
91. Pokud jde o praktické zapojení EDPB a jeho zástupců do přípravy a průběhu budoucích pravidelných přezkumů, EDPB opakuje, že veškerá relevantní dokumentace, včetně korespondence, by měla být EDPB poskytnuta písemně v dostatečném předstihu před zahájením přezkumů.
92. EDPB vítá, že se v návrhu rozhodnutí předpokládá účast EDPB na schůzce pořádané Komisí a Evropskou patentovou organizací na téma provádění přezkumu fungování rozhodnutí o odpovídající ochraně.

Za Evropský sbor pro ochranu osobních údajů

předsedkyně

(Anu Talus)

⁴⁶ SDEU, 6. října 2015, rozsudek ve věci C-362/14, Maximilian Schrems v. Data Protection Commissioner („Schrems“), bod 76. Viz také 105. bod odůvodnění a čl. 3 odst. 5 návrhu rozhodnutí.